

عنوان مقاله:

ستنتز دی سیلیسید مولیبدن به روش مکانو - شیمیابی

محل انتشار:

پنجمین کنگره سرامیک ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندها:

بهروز قاسمی - دانشجوی دکترای دانشگاه علم و صنعت ایران

جلیل وحدتی خاکی - عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران

مسعود گودرزی - عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر توجه زیادی به مواد دیرگذار دی سیلیسید مولیبدن معطوف گشته است، که این به دلیل داشتن همزمان خواص مکانیکی، فیزیکی و شیمیابی مطلوب و قابل قبول می باشد. با این حال تولید و ستنتز این ماده به دلیل داشتن نقطه ذوب بالا به روش های مرسوم ظیر دوب و ریخته گری با مشکلاتی مواجه است. در مقابل اخیراً روش آلیاژسازی مکانیکی برای ستنتز این ماده بسیار مورد توجه قرار گرفته است. آلیاژسازی مکانیکی یک فرایند حالت جامد بوده که در دمای محیط انجام می گیرد وهم اکنون جهت ستنتز فازها و آلیاژهای غیرتعادی شامل فازهای آمورف، محلول های جامد فوق اشباع، فازهای میانی کربیستالی نیمه پایدار فازهای شیوه کربیستال و مواد نانوکربیستال بطور گستردگی ای مورد استفاده می باشد. در ستنتز دی سیلیسید مولیبدن با استفاده از روش آلیاژسازی مکانیکی پارامترهای متعددی موثر می باشند. از جمله این پارامترها می توان به زمان آلیاژسازی مکانیکی ونسبت وزنی گلوله به پودر اشاره نمود. در این تحقیق طرف سرامیکی جهت ستنتز دی سیلیسید مولیبدن با استفاده از کار مکانیکی مورد استفاده قرار گرفته است و تاثیر نسبت های وزنی متفاوت گلوله به پودر و زمان آلیاژسازی مکانیکی بر ستنتز ماده بررسی شده است. برای تعقیب مراحل مختلف تشکیل دی سیلیسید مولیبدن از آزمایش تعیین مدل تفرق اشعه X استفاده شده است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1905363>

